

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2008 m. lapkričio 20 d.*

Byloje C-209/07

dėl *Supreme Court* (Airija) 2007 m. kovo 8 d. Sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2007 m. balandžio 20 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Competition Authority

prieš

Beef Industry Development Society Ltd,

Barry Brothers (Carrigmore) Meats Ltd,

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Rosas, teisėjai A. Ó Caoimh, J. N. Cunha Rodrigues, U. Lõhmus ir P. Lindh (pranešėja),

* Proceso kalba: anglų.

generalinė advokatė V. Trstenjak,
posėdžio sekretorė C. Strömholm, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2008 m. birželio 4 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Competition Authority*, atstovaujamos V. Balaguer, D. McDonald, SC A. Collins bei BL Ú. Tighe, įgaliotų solisitoriaus D. McFadden,

- *Beef Industry Development Society Ltd*, atstovaujamos D. O'Donnell, M. Collins, SC D. Barnville bei BL I. McGrath,

- Belgijos vyriausybės, atstovaujamos C. Pochet,

- Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos X. Lewis ir J. Samnadda,

susipažinęs su 2008 m. rugsėjo 4 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su EB 81 straipsnio 1 dalies išaiškinimu.

- 2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant bylą tarp *Competition Authority* ir *Beef Industry Development Society Ltd* (toliau – BIDS) bei *Barry Brothers (Carrigmore) Meats Ltd* (toliau – *Barry Brothers*) dėl BIDS sprendimų, racionalizuojančių galvijienos pramonę Airijoje.

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

- 3 Iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad ginčas, dėl kurio kreiptasi į *Supreme Court*, susijęs su Airijos galvijienos sektoriaus, būtent perdirbimo (skerdimo ir mėsos iškaulinimo) sektoriaus, gamybos pajėgumų pertekliumi.

- 4 1998 m. bendru Airijos vyriausybės ir galvijienos sektoriaus atstovų prašymu atliktame tyrime padaryta išvada, jog būtina sumažinti perdirbėjų skaičių nuo 20 iki 4–6. Šioje ataskaitoje taip pat rekomenduojama, kad įmonės, kurios pasiliks rinkoje (toliau – liekantys perdirbėjai), išmokėtų kompensacijas įmonėms, kurios turės pasitraukti (toliau – pasitraukiantys perdirbėjai).

- 5 1999 m. Žemės ūkio ir maisto ministras sudarė darbo grupę, kuri padarė analogiškas išvadas ir rekomendavo, kad perdirbėjai sukurtų kompensacijų fondą.

- 6 2002 m. gegužės 2 d., atsižvelgdami į šias išvadas, dešimt pagrindinių perdirbėjų sukūrė BIDS. Pastaroji parengė racionalizacijos plano projektą, be kita ko, numatantį perdirbimo pajėgumus sumažinti 25 %, o tai atitinka apytiksliai 420 000 galvijų per metus.

- 7 BIDS numatė šį tikslą įgyvendinti tarp liekančių ir pasitraukiančių perdirbėjų sudarant susitarimą pagal pavyzdinio susitarimo, kurio pagrindiniai požymiai apibendrinti kitame punkte, sąlygas.

- 8 Šiame pavyzdiniame susitarime numatyta, kad liekantys perdirbėjai išmoka kompensacijas pasitraukiantiems perdirbėjams ir kad šalys pačios nustato šios kompensacijos dydį. BIDS perveda šias kompensacijas pasitraukiantiems perdirbėjams. Liekantys perdirbėjai jas grąžina BIDS, sumokėdami dviejų eurų mokestį už kiekvieną įprasto

perdirbamų galvijų skaičiaus neviršijantį galviją ir vienuolika eurų už kiekvieną galviją, viršijantį šį skaičių. Pasitraukiantys perdirbėjai savo ruožtu įsipareigoja:

- sunaikinti ar nesinaudoti savo perdirbimo įranga arba ją parduoti tik asmenims, kurie įsisteigę už Airijos salos ribų, arba prireikus liekantiems perdirbėjams su sąlyga, kad pastarieji ją naudos kaip atsarginę įrangą arba kaip atsargines dalis,
- penkerių metų laikotarpiu galvijienai perdirbti nenaudoti žemės, ant kurios šie įrenginiai buvo pastatyti, ir
- dvejus metus su liekančiais perdirbėjais nekonkuruoti galvijienos perdirbimo rinkoje Airijoje.

9 *Barry Brothers* yra galvijienos perdirbimo bendrovė. Ji su BIDS sudarė susitarimą, kuris atitinka šio sprendimo 8 punkte išdėstytus požymius.

10 BIDS pranešė *Competition Authority* apie šį susitarimą ir pavyzdinį susitarimą (toliau – BIDS susitarimai).

11 2003 m. birželio 5 d. ir 26 d. *Competition Authority*, informavusi BIDS apie tai, kad ji mano, jog BIDS susitarimai prieštarauja EB 81 straipsnio 1 daliai, 2003 m. birželio 30 d. kreipėsi į *High Court* prašydama, jog šis BIDS ir *Barry Brothers* nurodytų jų neįgyvendinti.

12 2006 m. liepos 27 d. Sprendimu *High Court* atmetė šį prašymą. Jis nusprendė, kad EB 81 straipsnio 1 dalis nedraudžia tarp BIDS ir *Barry Brothers* sudaryto susitarimo ir kad taip pat nebuvo įvykdytos to paties straipsnio 3 dalyje numatytos išimties taikymo sąlygos.

13 *Competition Authority* dėl šio sprendimo pateikė apeliacinį skundą *Supreme Court*, kuris nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokį prejudicinį klausimą:

„Kai teismas mano, jog buvo pakankamai nustatyta, kad:

- a) galvijienos perdirbimo pramonėje yra gamybos pajėgumų perteklius, kuris, apskaičiuotas per intensyviausią gamybos periodą, sudaro apie 32 %;

- b) dėl šio gamybos pajėgumų pertekliaus vidutinės trukmės laikotarpiu kils labai žalingos pasekmės visam pramonės sektoriaus rentabilumui;

- c) nors <...> šio gamybos pajėgumų pertekliaus poveikis dar stipriai nepasireiškė, nepriklausomi konsultantai nurodė, jog greitu laiku šis gamybos pajėgumų perteklius tikriausiai nebus panaikintas įprastomis rinkos priemonėmis, tačiau su laiku dėl jos gali būti patirta didelių nuostolių ir galiausiai perdirbėjai ir ūkiai kartu su savo įranga pasitrauks iš šio pramonės sektoriaus;

- d) galvijienos perdirbėjai, sudarantys apie 93 % šio pramonės sektoriaus galvijienos tiekimo rinkos, susitarė imtis veiksmų, kad būtų panaikintas gamybos pajėgumų perteklius, ir sutinka mokėti mokesčių, kuriuo būtų finansuojamos išmokos gamybą norintiems nutraukti perdirbėjams, ir

minėti perdirbėjai, apimantys dešimt įmonių, sudaro juridinį asmenį (bendrovę), kurios tikslas – įgyvendinti susitarimą pagal šias sąlygas:

- <...> pasitraukiantys perdirbėjai, paskerdžiantys ir perdirbantys 420 000 galvijų per metus, kurie sudaro apie 25 % aktyvių pajėgumų, sudarys susitarimą su liekančiais perdirbėjais, jog pasitrauks iš šio pramonės sektoriaus ir sutiks su toliau nurodytomis sąlygomis,
- pasitraukiantys perdirbėjai pasirašys, kad sutinka su dvejų metų nekonkuravimo sąlyga, susijusia su galvijienos perdirbimu visoje Airijos saloje,
- pasitraukiančių perdirbėjų ūkiai bus uždaryti,
- uždarytų ūkių žemė nebus naudojama galvijienai perdirbti penkerių metų laikotarpiu,
- pasitraukiantys perdirbėjai gaus dalimis kompensaciją, mokamą iš paskolos, kurią liekantiems perdirbėjams suteiks bendrovė,

- visi liekantys perdirbėjai bendrovei mokės savanoriškus įnašus, kurių dydis bus du eurai už kiekvieną paskerstą galviją, neviršijantį įprasto paskerdžiamo galvijų skaičiaus, ir vienuolika eurų už kiekvieną galviją, kuris viršys nurodytą įprastą skaičių,

- mokesčiai bus naudojami liekančių perdirbėjų paskoloms padengti ir jų rinkimas bus nutrauktas, kai paskolos bus visiškai grąžintos,

- pasitraukiančių perdirbėjų pirminiam galvijienos apdorojimui skirta įranga bus parduota tik liekantiems perdirbėjams tam, kad būtų panaudota kaip atsarginė įranga ar kaip atsarginės dalys, arba bus parduota ne Airijos saloje,

- nebus paveikta liekančių perdirbėjų pasirinkimo laisvė, susijusi su gamyba, kainų nustatymu, pardavimo sąlygomis, importu ir eksportu, pajėgumų didinimu ar kitais aspektais,

ir kai sutinkama, kad toks susitarimas pagal EB 81 straipsnio 1 dalį gali itin paveikti valstybių narių tarpusavio prekybą, ar toks susitarimas turi būti suprantamas kaip turintis tikslą, skirtingai nuo poveikio, trukdyti, riboti ar iškraipyti konkurenciją bendrojoje rinkoje ir todėl laikomas nesuderinamu su Europos Bendrijos steigimo sutarties 81 straipsnio 1 dalimi?“

Dėl prejudicinio klausimo

- 14 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar susitarimai, turintys tokių požymių, kaip antai BIDS susitarimų požymių, turi būti laikomi ribojančiais konkurenciją ir uždraustais pagal EB 81 straipsnio 1 dalį vien dėl jų tikslo ar, atvirkščiai, siekiant padaryti tokią išvadą, reikia iš pradžių įrodyti tokių susitarimų antikonkurencinį poveikį.
- 15 Reikia priminti, kad EB 81 straipsnio 1 dalyje nustatytas draudimas taikomas susitarimui, kurio „tikslas ar poveikis yra konkurencijos trukdymas, ribojimas arba iškraipymas bendrojoje rinkoje“. Pagal teismo praktiką, nusistovėjusią nuo 1966 m. birželio 30 d. Sprendimo *LTM* (56/65, Rink. p. 337, 359), alternatyvus šios sąlygos pobūdis, apibūdintas jungtuku „ar“, reiškia, jog pirmiausia reikia įvertinti patį susitarimo tikslą, atsižvelgiant į ekonomines aplinkybes, kuriomis jis turi būti taikomas. Vis dėlto, jei išanalizavus šio susitarimo sąlygas paaiškėja, kad jis nėra pakankamai žalingas konkurencijai, tuomet reikia nagrinėti jo poveikį ir, norint jį uždrausti, reikia įrodyti, jog konkurencijai iš tikrųjų buvo smarkiai trukdoma, ji buvo ribojama arba iškraipoma.
- 16 Taigi, norint įvertinti, ar susitarimą draudžia EB 81 straipsnio 1 dalis, nereikia nagrinėti konkretaus susitarimo poveikio, jeigu jo tikslas – konkurencijos trukdymas, ribojimas arba iškraipymas bendrojoje rinkoje (1966 m. liepos 13 d. Sprendimas *Consten ir Grundig prieš Komisiją*, 56/64 ir 58/64, Rink. p. 429, 496 ir 2006 m. rugšėjo 21 d. Sprendimo *Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied prieš Komisiją*, C-105/04 P, Rink. p. I-8725, 125 punktas). Šį vertinimą reikia atlikti atsižvelgiant į susitarimo turinį ir ekonomines aplinkybes, kuriomis jis bus taikomas (1984 m. kovo 28 d. Sprendimo *Compagnie royale asturienne des mines et Rheinzink prieš Komisiją*, 29/83 ir 30/83, Rink. p. 1679, 26 punktas; taip pat 2006 m. balandžio 6 d. Sprendimo *General Motors prieš Komisiją*, C-551/03 P, Rink. p. I-3173, 66 punktas).

- 17 „Pažeidimas dėl susitarimo tikslo“ ir „pažeidimas dėl susitarimo poveikio“ skiriasi tuo, jog tam tikros susitarimo tarp įmonių formos gali būti savaime laikomos žalingomis normaliai konkurencijai.
- 18 Teisingumo Teismui pateiktose rašytinėse pastabose *Competition Authority*, Belgijos vyriausybė ir Europos Bendrijų Komisija teigia, kad BIDS susitarimų tikslas yra akivaizdžiai antikonkurencinis, dėl to nereikia nagrinėti konkretaus susitarimų poveikio, ir mano, kad šie susitarimai buvo sudaryti pažeidžiant EB 81 straipsnio 1 dalyje nustatytą draudimą.
- 19 Atvirkščiai, BIDS tvirtina, kad minėti susitarimai nepatenka į pažeidimų dėl susitarimo tikslo kategoriją, bet, turi būti nagrinėjami atsižvelgiant į jų konkretų poveikį rinkai. Ji teigia, kad BIDS susitarimai, pirma, neturi antikonkurencinio tikslo ir, antra, nesukels neigiamų pasekmių vartotojams bei apskritai konkurencijai. Ji patikslina, jog šių susitarimų tikslas – ne daryti neigiamą poveikį konkurencijai ir kenkti vartotojų gerovei, bet racionalizuoti galvijienos sektorių, kad jis taptų labiau konkurencingas, sumažinant, bet nesiekiant panaikinti gamybos pajėgumų pertekliaus.
- 20 Pastariesiems argumentams negali būti pritarta.
- 21 Iš tikrųjų siekiant nustatyti, ar susitarimui taikomas EB 81 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas draudimas, reikia išnagrinėti jo nuostatų turinį ir objektyvius juo siekiamus tikslus. Šiuo atžvilgiu, netgi jei būtų nustatyta, kad susitarimo šalys veikė neturėdamos jokio subjektyvaus ketinimo apriboti konkurenciją, bet siekė pašalinti krizės pasekmes sektoriuje, tokie svarstymai nebūtų svarbūs taikant minėtą nuostatą. Iš tikrųjų susitarimas gali būti laikomas turinčiu tikslą riboti, net jeigu jo tikslas nėra vien

riboti konkurenciją ir juo siekiama ir kitų teisėtų tikslų (minėto sprendimo *General Motors prieš Komisiją* 64 punktą ir nurodyta teismo praktika). Tokie pagrindai, kokius nurodė BIDS, prirėikus gali būti nagrinėjami tik pagal EB 81 straipsnio 3 dalį siekiant, kad to pačio straipsnio 1 dalyje numatytas draudimas nebūtų taikomas.

- 22 Be to, BIDS teigia, kad pažeidimo dėl susitarimo tikslo sąvoka turi būti aiškinama siaurai. Į šią kategoriją patenka tik susitarimai, kuriais siekiama horizontaliai nustatyti kainas, riboti gamybą arba pasidalyti rinkas, t. y. susitarimai, kurių antikonkurencinis poveikis toks akivaizdus, kad nereikia atlikti jokios ekonominės analizės. BIDS susitarimų negalima priskirti tokiems susitarimams nei kitoms sudėtingoms draudžiamų susitarimų formoms. BIDS tvirtina, kad susitarimas dėl gamybos pajėgumų pertekliaus sektoriuje sumažinimo negali būti prilygintas susitarimui, kuriuo siekiama „riboti gamybą“ EB 81 straipsnio 1 dalies b punkto prasme. Iš tikrųjų šią sąvoką reikia suprasti kaip reiškiančią visos gamybos ribojimą rinkoje, o ne tam tikrų ūkio subjektų, kurie savanoriškai pasitraukia iš rinkos nesukeldami gamybos sumažėjimo, gamybos ribojimą.
- 23 Vis dėlto, kaip savo išvados 48 punkte pažymėjo generalinė advokatė, EB 81 straipsnio 1 dalies a–e punktuose numatyti susitarimų tipai nesudaro baigtinio draudžiamų susitarimų sąrašo.
- 24 Todėl reikia išnagrinėti, ar susitarimų, turinčių tokius požymius, kaip antai apibūdintieji prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo, tikslas yra riboti konkurenciją.

- 25 BIDS nuomone, jei susitarimas nedaro įtakos visai gamybai rinkoje ir neriboja ūkio subjektų laisvės veikti savarankiškai, turi būti atmesta bet kokia antikonkurencinio poveikio galimybė. Pagrindinėje byloje tam tikrų ūkio subjektų pasitraukimas iš rinkos nėra svarbus, nes liekantys perdirbėjai gali patenkinti paklausą.
- 26 BIDS priduria, kad rinkos struktūros ypatumai neleidžia perdirbėjams jos paveikti, nes 90 % paklausos yra ne Airijoje. Airijos rinkoje perdirbėjų galimybes riboja keturių didžiųjų platintojų pirkimo galia. Taip pat reikia atsižvelgti, kokią konkurenciją sudarytų nauji į rinką ateinantys ūkio subjektai.
- 27 BIDS pažymi, kad atvejai, kai buvo nuspręsta, jog pasiūlos ribojimas yra pažeidimas dėl susitarimo tikslo, buvo susiję su susitarimais, papildančiais horizontaliai kainas arba gamybos kieki nustatančiuosius (1980 m. gruodžio 17 d. Komisijos sprendimas 80/1334/EEB dėl procedūros pagal EEB sutarties (81) straipsnį (IV/29.869 – *Sprendimas dėl Italijoje išlieto stiklo*; OL L 383, p. 19) ir 1994 m. liepos 13 d. Komisijos sprendimas 94/601/EB dėl procedūros pagal EB sutarties (81) straipsnį (IV/C/33.833 – *Kartonas*; OL L 243, p. 1), į kuriuos BIDS susitarimai nepanašūs.
- 28 BIDS nuomone, iš Komisijos sprendimų priėmimo procedūros ir teismo praktikos negalima daryti išvados, kad egzistuoja konkurencijos ribojimas dėl susitarimo tikslo (žr., be kita ko, 1984 m. liepos 4 d. Komisijos sprendimą 84/380/EEB dėl procedūros

pagal EEB sutarties (81) straipsnį (IV/30.810 – *Sintetiniai kuokšteliniai pluoštai*; OL L 207, p. 17) ir 1994 m. balandžio 29 d. Komisijos sprendimą 94/296/EB dėl procedūros pagal EB sutarties (81) straipsnį (IV/34.456 – *Stichting Baksteen*; OL L 131, p. 15) bei 2001 m. sausio 31 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimą *Weyl Beef Products ir kt. prieš Komisiją*, T-197/97 ir T-198/97, Rink. p. II-303).

- 29 BIDS susitarimų negalima lyginti su gamybos pajėgumų išaldymu, kurį numatė laivybos konferencijos 1994 m. spalio 19 d. Komisijos sprendime 94/980/EB dėl procedūros pagal EB sutarties (81) straipsnį (IV/34.446 – *Trans Atlantic Agreement*; OL L 376, p. 1), nes jis buvo nepakankamas, kad būtų panaikintas gamybos pajėgumų perteklius sektoriuje.
- 30 Galiausiai BIDS susitarimai nenumatė nei gamybos pajėgumų išaldymo ar nenaudojimo, nei keitimosi informacija, nei kvotų ar kitų priemonių, kuriomis siekiama išsaugoti liekančiųjų perdirbėjų rinkos dalis.
- 31 Šiuo atžvilgiu iš bylos medžiagos ir iš prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo pateiktos informacijos matyti, kad BIDS susitarimų tikslas – smarkiai pakeisti rinkos struktūrą panaudojant mechanizmą, kuris paskatintų konkuruojančias įmones pasitraukti iš rinkos.
- 32 Teisingumo Teismui pateikti duomenys įrodo, kad BIDS susitarimais siekiama pagerinti bendrą įmonių, teikiančių daugiau nei 90 % galvijienos perdirbimo paslaugų Airijos rinkoje, pelną, o tai joms leistų priartėti prie mažiausio veiksmingumo masto ar netgi jį pasiekti. Todėl šiais susitarimais siekiama dviejų pagrindinių tikslų: pirma,

padidinti atitinkamos rinkos koncentracijos lygį labai sumažinant įmonių, teikiančių perdirbimo paslaugas, skaičių ir, antra, panaikinti beveik 75 % gamybos pajėgumų perteklių.

33 Taigi BIDS susitarimais siekiama iš esmės leisti keletui įmonių įgyvendinti bendrą politiką, kurios tikslas – paskatinti kai kurias įmones pasitraukti iš rinkos ir taip sumažinti gamybos pajėgumų perteklių, darantį poveikį jų pelningumui ir trukdantį joms įgyvendinti masto ekonomiją.

34 Tokio tipo susitarimai aiškiai pažeidžia EB sutarties konkurencijos nuostatoms būdingą koncepciją, pagal kurią visi ūkio subjektai turi savarankiškai pasirinkti rinkoje įgyvendinamą politiką. Iš tikrųjų EB 81 straipsnio 1 dalimi siekiama uždrausti bet koki koordinavimo būdą, kuriuo sąmoningai pakeičiamas praktinis bendradarbiavimas tarp įmonių, taip keliant grėsmę konkurencijai.

35 Konkurencijos srityje įmonės, sudariusios BIDS susitarimus, jeigu nebūtų to padariusios, galėtų savo pelningumą pagerinti nebent didindamos komercinį rungtyniavimą arba sudarydamos koncentracijų sandorius. Sudariusios šiuos susitarimus, jos gali išvengti tokio proceso ir pasidalyti didelę dalį išlaidų, reikalingų rinkos

koncentracijos lygiui pakelti, visų pirma dėl numatytų dviejų eurų mokesčio už kiekvieno liekančio perdirbėjo paskerstą galviją.

³⁶ Be to, BIDS susitarimų tikslams pasiekti įgyvendintose priemonėse taip pat numatyti ribojimai, kurių dalykas yra antikonkurencinis.

³⁷ Pirma, kalbant apie kiekvieno liekančio perdirbėjo 11 eurų įnašą už kiekvieną paskerstą galviją viršijus įprastą gamybos apimtį, BIDS nuomone, jis atitinka atlyginimą, kurį turi mokėti liekantis perdirbėjas už pasitraukiančių perdirbėjų klientų perėmimą. Vis dėlto reikia pažymėti, kaip tai padarė generalinė advokatė savo išvados 85 punkte, kad tokia priemonė taip pat yra kliūtis natūraliam rinkos dalių vystymuisi kai kurių liekančiųjų perdirbėjų, kurie dėl šios įmokos atgrasančiojo poveikio skatinami neviršyti jų įprastos gamybos apimties, atžvilgiu. Taigi dėl šios priemonės kai kurie ūkio subjektai gali išaldyti savo gamybą.

³⁸ Antra, dėl pasitraukiantiems perdirbėjams nustatytų apribojimų, susijusių su disponavimu ir naudojimu jų gamybos įrenginiais, BIDS susitarimai, atsižvelgiant į jų tikslą, taip pat sudaro konkurencijos apribojimus, nes jais siekiama išvengti, kad šiais įrenginiais nesinaudotų su liekančiais perdirbėjais konkuruoti į rinką ateinantys nauji ūkio subjektai. Taigi, kaip savo rašytinėse pastabose pabrėžė *Competition Authority*, kadangi naujiems perdirbimo įrenginiams pastatyti būtinos investicijos yra daug didesnės nei egzistuojančių ūkių įrenginių perėmimo išlaidos, šiais apribojimais akivaizdžiai siekiama atgrasinti bet kokią naują konkurentą pradėti savo veiklą Airijos salos teritorijoje.

- 39 Galiausiai tai, kad minėti apribojimai bei pasitraukiantiems perdirbėjams nustatyta nekonkuravimo sąlyga yra apriboti laiko atžvilgiu, negali paneigti išvados apie antikonkurencinį BIDS susitarimų tikslą. Kaip generalinė advokatė pažymėjo savo išvados 86 punkte, tokios aplinkybės gali būti svarbios nebent nagrinėjant keturias sąlygas, kurios pagal EB 81 straipsnio 3 dalį turi būti tenkinamos tam, kad nebūtų taikomas to paties straipsnio 1 dalyje numatytas draudimas.
- 40 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti taip: susitarimo, turinčio tokių požymių kaip pavyzdinis susitarimas, kurį Airijoje sudarė dešimt pagrindinių galvijienos perdirbėjų, BIDS narių, ir kuriame, be kita ko, numatyta 25 % sumažinti perdirbimo pajėgumus, tikslas yra trukdyti, riboti ar iškraipyti konkurenciją EB 81 straipsnio 1 dalies prasme.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 41 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

Susitarimo, turinčio tokių požymių kaip pavyzdinis susitarimas, kurį Airijoje sudarė dešimt pagrindinių galvijienos perdirbėjų, *Beef Industry Development Society Ltd* narių, ir kuriame, be kita ko, numatyta 25 % sumažinti perdirbimo pajėgumus, tikslas yra trukdyti, riboti ar iškraipyti konkurenciją EB 81 straipsnio 1 dalies prasme.

Parašai.